

sednik Prosvetne zveze g. dr. J. Hohnjec iz Maribora.

Prosvetno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavn. priredi v nedeljo dne 20. t. m. v Pergerjevi dvorani otvoritveno predstavo »Mlinarjev Janca«, narodno igrano s pejem. Sodeluje tudi domači tamburaški zbor.

Mala Nedelja. Kakor je priredila naša vrla mladina ob desefletnici Marijine družbe lepo uspelo marijansko akademijo, tako se pripravljala v letošnjem evharističnem letu za praznik Kristusa Kralja na podobno evharistično slavje, ki zaključuje z evharistično akademijo dne 27. oktobra. Kakor z. dnjč, napolnite domačini in sosedje tudi ob tej priliki dvorano do zadnjega kotička, saj bo glavna točka sporeda zanimiva petdejska igra iz krute sedanjosti z naslovom »Mehiška mučenca«.

Velika Nedelja, Svinjska kuga. Z ozirom na to, kor se pojavlja v čim večji meri svinjska kuga v naših krajih, priredi tukajšnje bralno društvo v križniški dvorani predavanje o svinjski kugi, kako jo spoznamo, kako lečimo in kako se je moremo ubraniti. Predaval bo g. živinozdravnik Nardin iz Ormoža in sicer po rani sv. maši v nedeljo dne 20. oktobra. K temu predavanju so vabljeni vsi gospodarji in gospodinje!

Lepo fantovsko slavje pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Fantovski tabor pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, ki se je vršil v nedeljo 6. oktobra, je bil zadnji v vrsti letošnjih fantovskih taborov. Bil je lepa in spontana manifestacija katoliške mladine Ptujkega polja in Sloveških goric. Vseh deset župnij obširne ptujke dekanije je poslalo na tabor svoje najboljša fanti, ki so prišli peš, z okrašenimi kolesi in vozovi ter avtomobili. Ob pol 10. uri dopoldne se je velika fantovska armada strnila pred slavolokom v Juršincih v sprevid, kakršnega že dolgo nismo videli. Na čelu je igrala ptujka godba, za godbo so korakale dolge vrste fantov, med njimi pa se je lesketal v jesenskem solncu fantovski prapor iz prejšnjih let, ki je dolga leta sameval v varnem zavetju. Najprej je mil. prošt ptujski, g. Ivan Greif, blagoslovil zastavo fantovske kongregacije, nato pa je v krasnem cerkvenem govoru razvil misli o fantovskem apostolatu. Po sv. maši je domači g. župnik Matija Neu-

dauer otvoril fantovsko zborovanje, katerega je vodil mil. g. prošt Greif. Zastopnik škof. vodstva FKA iz Maribora g. Mirko Geratič je v slavnostnem govoru predložil sv. Evharistijo kot vir poštenega fantovstva. Za njim so govorili zastopniki posameznih župnij.

Sv. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo v Sl. Andražu priredi v nedeljo dne 20. oktobra, ob treh popoldne v tukajšnjem Društvenem domu igro »Črna žena«. Vsi domačini in sosedje prijazno vabljeni, da nas obiščete. Koj po igri se vrši v Društvenem domu vinska trgatev.

Krško ob Savi. V nedeljo dne 20. oktobra, na misijonski praznik, bo v društveni dvorani cerkvene hiše v Krškem ob treh popoldne misijonska prireditev s sodelovanjem salezijanskega zavoda iz Radne. Vspored: igra »Ob sinji obali« v treh dejanjih, in petje, ki ga oskrbi cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. organista Mrak Franca. Ker je čisti dohodek namenjen domačinu misijonarju g. Maj-

cen Andreju, ste najvljudneje vabljeni k prireditvi, ne samo domačini, ampak tudi iz sosednjih župnij.

Popravek. Zveza kmetijskih fantov in deklet nam je poslala iz Ljubljane naslednji popravek, ki ga v smislu člena 26 in sledečih zakonov o tisku objavimo: »Ni res, da je »Kmetijski list« glasilo Zveze društev kmetijskih fantov in deklet, marveč je to »Gruda«, mesečnik za kmetijsko prosveto. Nikoli ni bila Zveza kmetijskih fantov in deklet mnenja, da je pravo veselje v rajanju, pijančevanju in plesu, marveč je vedno navajala kmetijsko mladino k zdravemu in treznemu življenju, kar pričajo številna predavanja, članki itd. Ni res, da bi izobraževalno delo pri Zvezi včlanjene kmetijske mladine obstajalo v plesu in da bi sredstvo za izobraževanje bila harmonika, temveč je res, da se vrši izobrazba s predavanji, tečajji, tekmami, igrami, izletji, razstavami itd.«

Odprta noč in dan so groba vrata.

Pobrezje pri Mariboru. Tukaj je bila pokopana ob obilni udeležbi 3. oktobra 42letna Marija Roškar. Smrt ji je pretrgala nit življenja po enoletni, potrpežljivo prenašani bolezni. Rajni svetila večna luč, žalujočemu možu in hčerki naše sožalje!

Slov. Bistrica. Popoldan dne 7. oktobra je umrl posestnik Matija Pečovnik iz Ritoznoja pri Slov. Bistrici v 67. letu svoje starosti. Bil je to blag, vzgleden krščanski mož in velik dobrotnik našim cerkvam. Na njegovo pobudo in z njegovo znatno materialno pomočjo je pripomogel do nabave krasnih zvonov po naših podružničnih cerkvah, ki so zdaj tako žalostno peli po gričkih ob vznožju zelenega Pohorja in oznanjali po vsej dolini žalostno vest. Dal je z znatnim prispevkom tudi pobudo za nabavo zvonov samostanske cerkve. Pokojni je bil poštene in delavne narave že

v mladosti in si je s pridnim delom opomogel do lepega premoženja in vzorno urejenega gospodarstva v Freieheimu pri Šmartnem, odkoder pa se je na stara leta preselil s svojo ženo na svojo vinčarijo na idilično lepem gričku kot esed njegove ljubljenske, cerkvice sv. Marije pri Slov. Bistrici; posestvo v Freieheimu pa je prepustil svoji rejenki, ker mu božja Previdnost ni naklonila otrok. V sredo dne 9. oktobra je bila ob pol 11. uri sv. maša za pokojnega, odkoder so ga ponesli na pokopališče, kjer se je od njega s krasnimi besedami poslovil mestni gospod župnik Ivan Šolinc, pevci pa so mu zapeli žalostinko. Glasovi zvonov so se odmevali in se zlivali s klopotanjem klopotev v čudovito harmonijo jesenske pesmi.

Ljubno v Savinjski dolini. Dne 4. oktobra je po dolgi in mučni bolezni, sprevidena s sv.

Lavison je skočil z vso naglico kvišku. Čisto sigurno, ti strelji so obetali pomoč v največji sili. Eden od sovražnikov je že bil zopet izločen iz boja. Ali mar niso odmevali strelji iz novega orožja liki puška tovariša . . . ?

Sedaj je začel streljati oni preostali Indijanec za hrbtom na mesto, odkoder so se bili oglašili neznančevi strelji. Kar naenkrat je buknil v noč krik, ki je pretresel Lavisona do mozga . . . Glas je bil Frančev . . .

»Lavison! Ranjen sem!»

Poklicanemu se je zdelo, kakor bi se bilo nekaj raztrgalo v njegovi notrajnosti. Tovariš je klical tamkaj zunaj. Bil je ranjen in še vedno je fleckal sovražnik po njem!

Na mah je pozabil Lavison vse, kar je njega zadevalo, na rano, na kritje, sploh na vsako nevarnost. V pobesnelem ogorčenju se je pognal iz skrivališča. Prešinjala ga je misel: rešiti tovariša in ubiti onega, ki ga je ranil.

Boreči se Indijanec je tičal Lavisonu na sredini pota. Videl je temno postavo naglo se mu bližajočega Amerikanca in je izstrelil z bliskavico vanj tri krogle. Zadnji strel je preluknjal

Lavisonu roko, ne da bi mu bil poškodoval kost. Predno je utegnil rdečkar, da bi ponovno pritisnil puško k licu, mu je že razbil Lavison s kopitom glavo in odhitel naprej ranjenemu prijatelju na pomoč.

Tovariš je ležal tesno ob robu gozda tik pri drevesu. Ranjenec se je pri pogledu na tovariša dvignil ter mu stegnil obe roki nasproti.

»Franc, ti si ranjen?»

Gruber je objel Lavisona in odgovoril:

»Lavison, prepričan sem bil, da so te pogodili smrtno!»

Lavison je videl, kako se je grabil prijatelj bolešno za leva pleča, vendar se ni upal pomuditi na mestu niti za minuto.

»Franc, morava odtod! Zunaj čisto na prostem bova vsaj nekoliko na varnem.»

Orjaški Amerikanec je dvignil kljub lastnim ranam tovariševo puško in njega samega ter odhitel naprej. Še par naglih korakov in pred njim je bila — ravan. Njegove rane so mu povzročale holečine, zavedal se pa je, da se mu je izpad iz pasti posrečil in da mora rešiti tovariša. Vse drugo mu je bilo trenutno postranske

že s prgiščem svoje šimbore, nekakšnega graha, ki vsebuje zelo mnogo beljakovin. Največja vrtna abesinskega vojaka je torej njegova gibčnost. Zelo so Abesinci spretni posebno pri nočnih napadih.

Predaja abesinske Aduo Italijanom.

Ko so v Adui razvil bele zastave v znak predaje, je šel župan naproti Italijanom ter jim je ponudil v dokaz pokorščine kruha, medu ter mleka. — Italijani so našli Aduo skoro popolnoma prazno. Na strehi guvernerjeve palače so pustili Abesinci v naglici strojnice, ki so jih rabili za obrambo proti letalom.